

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลของสารสกัดจากต้น โงเงงและกระต่ายจามต่อระดับน้ำตาลในเลือดในหนูปกติ โดยทำการสกัดด้วยอุทานอล 80 เปอร์เซ็นต์ ทำการทดสอบฤทธิ์โดยวิธี Oral Glucose Tolerance Test (OGTT) ซึ่งจากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าสารสกัดจากต้น โงเงงและกระต่ายจามทำมีผลทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง เช่นเดียวกันในหนูปกติกลุ่มควบคุม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าสารสกัดจากกระต่ายจามและสารสกัดจากโงเงง มีผลทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง เช่นเดียวกันในหนูปกติกลุ่มควบคุม จากการศึกษาของ Zulfiker (2010) ที่ได้ทำการศึกษาผลของสารสกัดจากต้นกระต่ายจามที่ทำการสกัดด้วยอุทานอลในการต้านเบาหวานและต้านอนุมูลอิสระ โดยการเหนี่ยวนำหนูให้เป็นเบาหวานด้วย Alloxan ในหนู Mice และทำการทดสอบเบื้องต้นโดยใช้วิธี Oral glucose tolerance test (OGTT) พบว่า สารสกัดจากกระต่ายจามขนาด 200 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม น้ำหนักตัวสามารถลดระดับน้ำตาลได้ภายใน 3 ชั่วโมง และเมื่อทำการศึกษาเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์พบว่าสารสกัดจากต้นกระต่ายจามสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ทั้ง 2 ขนาดคือ 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม น้ำหนักตัว มีการลดลงของระดับน้ำตาลในเลือดเป็น 31.87 % และ 46.97 % ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับยา Metformin ที่มีการลดลงของระดับน้ำตาลในเลือดเป็น 50.74 % และจากการศึกษาพฤกษ์เคมีเบื้องต้นพบว่า สารสกัดกระต่ายจามประกอบไปด้วย Alkaloids, Carbohydrates, Glycoside, Flavonoid และ Tannins และจากการที่ตรวจสอบเอกสารของ Saikia (2011) ได้รายงานถึงองค์ประกอบทางเคมีของกระต่ายจาม พบว่า มีสารกลุ่มนี้ Terpenoids, Flavonoids และ Steroids และจากการศึกษาฤทธิ์ต้านเบาหวาน โดยทำการสกัดกระต่ายจามด้วยอุทานอล พนสารประกอบ Scoparic acid D (SAD) และนำไปทดสอบในหนูที่ถูกเหนี่ยวนำให้เป็นเบาหวานด้วย Streptozotocin (STZ) พบว่า สารสกัดกระต่ายจาม

สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ (Saikia *et al.*, 2011 ; Latha *et al.*, 2009) และนอกจากนี้สารสกัดจากกระต่ายจามขังสามารถลดการอุดตันน้ำตาลกูโตกส์ในลำไส้ได้ ((Saikia *et al.*, 2011 ; Sharma and Shah, 2010)

จากการศึกษาฤทธิ์การลดระดับน้ำตาลในเลือดของต้นโงเงง พบว่าสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Javdan (2011) ที่ทำการศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดจาก *Physalis alkekengi* ที่เป็นพืชในวงศ์เดียวกับโงเงง โดยทำการสกัดด้วยยาทานออล และทำการป้อนสกัดขนาด 25 50 และ 100 มิลลิกรัมต่อกรัม น้ำหนักตัวเพรียบเทียบกับหนูเบาหวานที่ทำการเหนี่ยวนำด้วย Alloxan จากการศึกษา พบว่าสารสกัดจากโงเงงสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือด ระดับโภคเลสเทอรอล ไตรกลีเซอไรด์ และช่วยเพิ่มระดับซีรั่มนิโนซูลิน ได้มากกว่าน้ำดื่มมีรายงานฤทธิ์ต่อระดับไขมันในเลือดในหนู พบว่าสารสกัดจากต้นโงเงงไม่สามารถลดระดับโภคเลสเทอรอลรวม ไตรกลีเซอไรด์ และเพิ่มระดับเอชดีแอลโภคเลสเทอรอลได้ (Choi และ Hwang, 2005)

จะเห็นได้ว่าสารสกัดจากพืชทั้งสองชนิดแม้มีฤทธิ์ในการลดระดับน้ำตาลในเลือดแต่ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกับหนูปกติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสารสกัดจากพืชชนิดนี้ไม่ก่อให้เกิดภาวะน้ำตาลลดต่ำอย่างเฉียบพลัน (Hypoglycemia) ในหนูปกติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การมีการเปรียบเทียบฤทธิ์การลดระดับน้ำตาลในเลือดในหนูเบาหวาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดสอบฤทธิ์การลดระดับน้ำตาลในเลือดของพืชทั้งสองชนิดด้วยวิธีการอิน เช่น Fasting Plasma Glucose เพื่อเปรียบเทียบระดับน้ำตาลในเลือดในหนูปกติและหนูเบาหวาน

2. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของสารสกัดจากโงเงงและกระต่ายจามเพื่อหาสารออกฤทธิ์ต่อการลดระดับน้ำตาลในเลือด